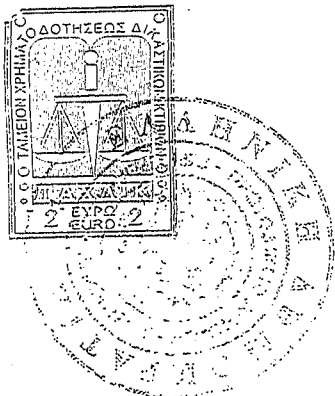

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
(Ν.3869/2010)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

15059/2024

Ε.Α.Κ. : 2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(ΠΡΩΗΝ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Κλεονίκη Αλεξοπούλου, Ειρηνοδίκη Νέας Ιωνίας και ήδη Πρωτοδίκη Ειδικής Επετηρίδας, και από τη Γραμματέα Δέσποινα Πουλιάση.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις Νοεμβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ :

κατοίκου
Αττικής, οδός και
Α.Φ.Μ. , η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της (ΑΜ ΔΣΠ 4142).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ.4, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε και ήταν απύσχα, 2) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», που εδρεύει στην

Αθήνα, οδός Σταδίου αρ.40, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε και ήταν απύσχα, 3) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «EUROBANK ERGASIAS», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ.8, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε και ήταν απύσχα, 4) Εταιρείας με την επωνυμία «CERPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» (ή «Cepal Hellas»), που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής, επί της Λεωφόρου Συγγρού αρ.209-211, με Α.Φ.Μ. 800715056 και αρ. Γ.Ε.ΜΗ. 138019601000, νομίμως αδειοδοτηθείσας από την Τράπεζα της Ελλάδος (Απόφαση υπ' αριθμ. 207/1/29.11.2016 της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος), ως Διαχειρίστριας Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις δυνάμει των διατάξεων του Ν.4354/2015 και της Πράξης 118/19-05-2017 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως τροποποιήθηκε από την υπ' αριθμ. 153/08-01-2019 Πράξη, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «GEMINI CORE SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» («TZEMINI KOP ΣΕΚΙΟΥΡΠΙΤΑΪΖΕΪΣΟΝ ΝΤΕΣΙΓΚΝΕΗΤΕΝΤ ΑΚΤΙΒΙΤΥ ΚΟΜΠΑΝΥ»), με έδρα το Δουβλίνο της Ιρλανδίας (1-2 VICTORIA BUILDINGS, HADDINGTON ROAD, DUBLIN 4, D04 XN32) και αριθμό καταχώρησης στο μητρώο εταιρειών της Ιρλανδίας 682652, όπως νομίμως εκπροσωπείται, («ο Δικαιούχος της Απαίτησης») κατά τα οριζόμενα στο από 25-06-2021 Ιδιωτικό Συμφωνητικό Διαχείρισης Απαιτήσεων, το οποίο καταχωρήθηκε νόμιμα στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στις 28-06-2021 με αρ. πρωτ. 232/28-06-2021 στον τόμο 12 και με αύξοντα αριθμό 222, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 10 του Ν.3156/2003, όπως ισχύει, και του υπ' αριθμ. 46.069/25-06-2021 Ειδικού Πληρεξουσίου του Συμβολαιογράφου Αθηνών Γεωργίου Θ. Στεφανάκου, της τελευταίας αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», όπως εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από 25-06-2021 Σύμβασης Μεταβίβασης Τίτλοποιούμενων Απαιτήσεων (όπως αυτή καταχωρήθηκε νομίμως και

αναγγέλθηκε στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών) και σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν.3156/2003 και σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 10 του Ν.3156/2003, όπως ισχύει, και του υπ' αριθμ. 46.069/25-06-2021 Ειδικού Πληρεξουσίου του Συμβολαιογράφου Αθηνών Γεωργίου Θ. Στεφανάκου, της τελευταίας αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», όπως εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από 25-06-2021 Σύμβασης Μεταβίβασης Τίτλοποιούμενων Απαιτήσεων (όπως αυτή καταχωρήθηκε νομίμως και αναγγέλθηκε στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών) και σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν.3156/2003, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της

), και 5) Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «Intrum Hellas Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» και τον διακριτικό τίτλο «Intrum Hellas Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», όπως μετονομάσθηκε η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ALTERNATIVE FINANCIAL SOLUTIONS ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και με διακριτικό τίτλο «ALTERNATIVE FINANCIAL SOLUTIONS Μ.Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφ. Μεσογείων αρ.109-111, με αρ. Γ.Ε.ΜΗ. 151946501000 και Α.Φ.Μ. 801215902, Φ.Α.Ε. Αθηνών, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, αδειοδοτηθείσα σύμφωνα με τον ν.4354/2015 από την ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ δυνάμει της υπ' αριθμ. 326/2/17.09.2019 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ τ.Β 3533/20.09.2019), ενεργούσα εν προκειμένω υπό την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου και ως διαχειρίστριας, (κατ'έξαρση) νομιμοποιούμενη κατά τις διατάξεις του ν.4354/2015 προς τις απαιτήσεις των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DAC» (ΣΑΝΡΑΪΖ Ι ΕΝ.ΠΙ.ΕΛ.ΦΑΪΝΑΝΣ ΝΤΙ ΕΪ ΣΙ), που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, οδός George's Dock αρ.3, 4ος όροφος, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» με αρ. Γ.Ε.ΜΗ. 157660660000 και Α.Φ.Μ.996763330, με έδρα στον δήμο Αθηναίων, επί της

οδού Αμερικής αρ.4, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν.3156/2003, των άρθρων 455 επ. ΑΚ και του άρθρου 61 του ν.4548/2018, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

ΤΗΣ ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ : Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «Intrum Hellas Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» και τον διακριτικό τίτλο «Intrum Hellas Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», όπως μετονομάσθηκε η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ALTERNATIVE FINANCIAL SOLUTIONS ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και με διακριτικό τίτλο «ALTERNATIVE FINANCIAL SOLUTIONS Μ.Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφ. Μεσογείων αρ.109-111, με αρ. Γ.Ε.ΜΗ. 151946501000 και Α.Φ.Μ. 801215902, Φ.Α.Ε. Αθηνών, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, αδειοδοτηθείσα σύμφωνα με τον ν.4354/2015 από την ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ δυνάμει της υπ' αριθμ. 326/2/17.09.2019 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ τ.Β 3533/20.09.2019), ενεργούσα εν προκειμένω υπό την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου και ως διαχειρίστριας, (κατ'εξαίρεση) νομιμοποιούμενη κατά τις διατάξεις του ν.4354/2015 προς τις απαιτήσεις των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DAC» (ΣΑΝΡΑΪΖ Ι ΕΝ.ΠΙ.ΕΛ.ΦΑΪΝΑΝΣ ΝΤΙ ΕΪ ΣΙ), που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, οδός George's Dock αρ.3, 4^{ος} όροφος, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» με αρ. Γ.Ε.ΜΗ. 157660660000 και Α.Φ.Μ.996763330, με έδρα στον δήμο Αθηναίων, επί της οδού Αμερικής αρ.4, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν.3156/2003, των άρθρων 455 επ. ΑΚ και του άρθρου 61 του ν.4548/2018, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ :

11/11

του Γ. Κατοίκου
και
με Α.Φ.Μ.
πληρεξουσίου δικηγόρου της

Αττικής, οδός
η οποία παραστάθηκε δια του
η (ΑΜ ΔΣΠ 4142).

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή για όσους λόγους επικαλείται σε αυτήν, η από 29-07-2024 αίτησή της, εκούσιας δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε με ΓΑΚ 024 και ΕΑΚ /2024 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά του σχετικού πινακίου και συζητήθηκε.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης κατά την αναφερομένη στην αρχή της παρούσας συνεδρίαση, οι παριστάμενοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 07-2024, 1-07-2024 και 31-07-2024 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών Γεωργίου Κων. Δεληνίκου, που προσκομίζονται με επίκληση από την αιτούσα, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της ένδικης αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη των καθ' ων πιστωτριών. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι ως άνω πιστώτριες δεν εμφανίστηκαν κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από τη σειρά του οικείου πινακίου, πρέπει να δικασθούν ερήμην και να προχωρήσει η συζήτηση σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες, παρότι καταργήθηκε η διάταξη του άρθρου 754 παρ.2 με την παρ.2 του έκτου άρθρου του άρθρου 1 του νόμου 4335/2015 (ΦΕΚ Α' 23-7-2015), καθώς ενόψει της ειδικής φύσης της εκούσιας δικαιοδοσίας, του τελολογικού πνεύματος του ν.3869/2010 και

του ανακριτικού συστήματος που διέπει την παρούσα διαδικασία, δεν εφαρμόζεται η γενική διάταξη του άρθρου 271 παρ.3 του ΚΠολΔ περί πλασματικής ομολογίας των ισχυρισμών του ενάγοντος (ΕιρΡόδου 31/2016, ΤΝΠ ΔΣΑ).

I. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 316 του ΚΠολΔ, αν η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα απόφαση, έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως που ερμηνεύεται. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνον ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελα. Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της αποφάσεως, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους για το λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και, έτσι, με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατυπώσεως των σχετικών σημείων της αποφάσεως με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και την αποκατάσταση του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο, κατ' αρχήν, θεωρείται το νόημα της αποφάσεως, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της αποφάσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεση της ή και η οριοθέτηση του ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει απ' αυτή. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής αποφάσεως, θα εξετάσει, σε πρώτη φάση, αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι "σαφής" αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της αποφάσεως, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της αποφάσεως καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευμένη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και λοιπά δικόγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνάται, δηλαδή, πώς θα ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη, αλλά πώς πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή

ουσιαστικές πλημμέλειες της αποφάσεως δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται, κατά την ερμηνεία, η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας διατάξεως, να αλλοιώσει την ουσία της αποφάσεως και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις σε αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι αυτό αντίκειται στους κανόνες του δεδικοσμένου. Το δικαστήριο, κατά την ερμηνεία της αποφάσεώς του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιάς της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέσει διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεώς του (ΑΠ 1735/2014, ΑΠ 1235/2014). Επισημαίνεται ότι κατά τον συνδυασμό των πρόαναφερόμενων διατάξεων των άρθρων 315 και 316 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, όπου χωρεί διόρθωση δικαστικής αποφάσεως, δεν χωρεί ερμηνεία αυτής και αντίστροφα (ΑΠ 359/2017). Κατά την ερμηνεία, τέλος, αναζητείται η βούληση των δικαστών, που εξέδωσαν την ερμηνευμένη απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενική της δίκης (ΑΠ 1479/2019, ΑΠ 962/2017, ΑΠ 75/2017).

Σύμφωνα εξάλλου με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3869/2010 "Η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στο χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.α.), αποτέλεσαν παράγοντες που, δρώντας υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών που, αδυνατώντας εν συνεχεία να αποπληρώσουν τα χρέη τους, υπέστησαν και υφίστανται, τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειές της. Σημαντικό μέρος των πολιτών έχει οδηγηθεί σήμερα στην περιθωριοποίηση, καθώς, μη διαθέτοντας σοβαρή αγοραστική δύναμη και δυνατότητα απεγκλωβισμού από την υπερχρέωση, δεν είναι σε θέση να σχεδιάσει τη συμμετοχή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η υπερχρέωση αναδεικνύεται πλέον ως ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα και στη χώρα μας και ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου

έχουμε καθήκον να αντιμετωπίσουμε. Κανείς δεν μπορεί πια να αγνοεί την αδήριτη ανάγκη να δοθεί η πραγματική δυνατότητα στους υπερχρεωμένους καταναλωτές και επαγγελματίες να πραγματοποιήσουν πλέον ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα στη ζωή τους... Η δυνατότητα της ρύθμισης, για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια αλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί και το ευρύτερο γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα... στόχος των εν λόγω διατάξεων είναι η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών αποβλέπει εν προκειμένω στη δυνατότητα μιας δεύτερης ευκαιρίας στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα, χωρίς τα ανυπέρβλητα βάρη του παρελθόντος, με τη δυνατότητα απαλλαγής από υπερχρεώσεις που έχει αναλάβει, εφόσον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα εξαντλήσει τις δυνατότητες ικανοποίησης των πιστωτών του. Η (μερική έστω) ικανοποίηση των πιστωτών από το εισόδημα του οφειλέτη για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο προβάλλει ως δοκιμασία και επίδοση του οφειλέτη προκειμένου να επιτύχει με το πέρας αυτής το ευεργετικό αποτέλεσμα της απαλλαγής των χρεών. Το νομοσχέδιο δίνει μία ρεαλιστική προοπτική απεγκλωβισμού από τα χρέη σε όλους τους υπερχρεωμένους πολίτες. Διασφαλίζει στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που θα θελήσουν να αξιοποιήσουν τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης. Με μία πρωτοποριακή ρύθμιση λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για τη διατήρηση και προστασία της κύριας κατοικίας των οφειλετών, αφού επιτρέπει σε αυτούς να την εξαιρέσουν από την ρευστοποίηση της περιουσίας τους, τούτο δε υπό όρους και διαδικασίες που δεν θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών" (Ειρ/Λαυρίου 22/2023, ΕιρΑλ 105/2023, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

II. Από τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ συνάγεται ότι τρίτος μπορεί να ασκήσει σε μεταξύ άλλων δίκη πρόσθετη παρέμβαση για την υποστήριξη κάποιου διαδίκου μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, εφόσον έχει έννομο συμφέρον. Έννομο συμφέρον για την άσκηση της πρόσθετης παρέμβασης υφίσταται, όταν με την πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να προστατευθεί δικαίωμά του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης, που είτε απειλούνται από τη δεσμευτικότητα και την εκτελεστότητα της αποφάσεως που θα εκδοθεί είτε υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανakλαστικές συνέπειες της, ως τρίτος δε, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως του άρθρου 80 ΚΠολΔ, νοείται εκείνος ο οποίος δεν έχει προσλάβει την ιδιότητα του διαδίκου με οποιοδήποτε τρόπο στην αρχική δίκη ή σε στάδιο προηγούμενης δίκης επί της υποθέσεως (ΑΠ 368/2019, 1329/2017, ΕφΔυτΜακ 19/2020, ΕφΑΘ 252/2020, ΕφΛαρ 499/2019, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για το χαρακτηρισμό της πρόσθετης παρέμβασης ως αυτοτελούς είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδicaσμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής ενέργειας αυτής στις έννομες σχέσεις του τρίτου προς τον αντίδικό του.

Η ασκούμενη κατά το άρθρο 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με το διάδικο υπέρ του οποίου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται κατά πλάσμα δικαίου ως αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεσή του διαδικαστικές ευχέρειες που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου (ΑΠ 368/2019, 1564/2017, ΑΠ 1485/2006, ΕφΔυτΜακ 19/2020, ΕφΑΘ 252/2020, ΕφΛαρ 499/2019, ΝΟΜΟΣ). Ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί και εκείνη, την οποία ασκεί αυτός που έγινε διάδοχος του διαδίκου όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το πέρας αυτής, κατά το άρθρο 225 παρ. 2 ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται και κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (ΑΠ 877/2019, 1978/2017, ΝΟΜΟΣ), αφού το δεδicaσμένο από τη δίκη ισχύει υπέρ και κατά αυτού κατά το άρθρο 325 αριθ. 2 ΚΠολΔ (ΑΠ 368/2019, 1564/2017, ΕφΔυτΜακ 19/2020, ΕφΑΘ 252/2020, ΕφΛαρ 499/2019, ο.π.). Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 1 περ. γ' του Ν. 4354/2015 «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων

δανείων, μισθολογικές ρυθμίσεις και άλλες επείγουσες διατάξεις εφαρμογής της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων», «Τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου. Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβασή τους. Οι εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων ευθύνονται για όλες τις υποχρεώσεις απέναντι στο Δημόσιο και σε τρίτους, οι οποίες βαρύνουν τις εταιρίες απόκτησης απαιτήσεων και απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις». Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του άνω Ν. 4354/2015, «Οι εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπρωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του Ν. 4307/2014 (Φ.Ε.Κ. Α'246) . Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης» (ΑΠ 368/2019, ΕφΔυτΜακ 19/2020, ΕφΑΘ 252/2020, ΕφΛαρ 499/2019, ο.π.) .

III. Με την υπό κρίση αίτηση, η αιτούσα εκθέτει ότι με την υπ' αριθμ. 7/2017 οριστική απόφαση του πρώην Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας, έγινε δεκτή η αίτησή της περί υπαγωγής της στον Ν. 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη της με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών ύψους 200,00 ευρώ, συμμέτρως διανεμόμενου προς τις καθ' ων επί τριετία στο πλαίσιο του άρθρου 8 παρ.2 του Ν. 3869/2010, και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία της, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές προς τις καθ' ων πιστώτριες ποσού 333,33 € εκάστης, κατά τον αναλυτικά αναφερόμενο στο σκεπτικό αυτής τρόπο, για χρονικό διάστημα 35 ετών (420 μηνιαίες δόσεις), αρχομένης της καταβολής των μηνιαίων αυτών δόσεων μετά την παρέλευση της τριετούς ρύθμισης στο πλαίσιο του άρ.8 Ν.3869/2010 και γενομένης αυτής εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα, και η αποπληρωμή των ανωτέρω ποσών ορίστηκε να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ισχύει κατά τον χρόνο της

αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδοτήσεως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ότι η ανωτέρω διατύπωση είναι ασαφής όσον αφορά τον υπολογισμό του μέσου επιτοκίου στεγαστικού δανείου και πρέπει να ερμηνευθεί. Ότι συγκεκριμένα, κατ' αληθινή εκτίμηση του κρινόμενου δικογράφου, θα πρέπει να ερμηνευθεί, εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο ή στο συνολικό κεφάλαιο που ρυθμίσθηκε. Τέλος, ζητεί να καταδικασθούν οι καθ' ων στη δικαστική της δαπάνη.

Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπο φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 317 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 318 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ), και είναι παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 316 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Περαιτέρω, η ανώνυμη εταιρεία παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων κατά το ν.4354/2015 με την επωνυμία «Intrum Hellas Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» και τον διακριτικό τίτλο «Intrum Hellas Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», όπως μετονομάσθηκε η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ALTERNATIVE FINANCIAL SOLUTIONS ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και με διακριτικό τίτλο «ALTERNATIVE FINANCIAL SOLUTIONS Μ.Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ενεργούσα εν προκειμένω υπό την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου και ως διαχειρίστριας, (κατ' εξαίρεση) νομιμοποιούμενη κατά τις διατάξεις του ν.4354/2015 προς τις απαιτήσεις των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DAC» (ΣΑΝΡΑΪΖ Ι ΕΝ.ΠΙ.ΕΛ.ΦΑΪΝΑΝΣ ΝΤΙ ΕΪ ΣΙ), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν.3156/2003, των άρθρων 455 επ. ΑΚ και του άρθρου 61 του ν.4548/2018, άσκησε με προφορική δήλωση της

πληρεξούσιας δικηγόρου της παρέμβαση υπέρ της πρώτης καθ' ης με την ιδιότητα της νόμιμης διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «SUNRISE I NPL Finance Designated Activity Company», η οποία είχε καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», και ως εκ τούτου νομιμοποιούμενη μη δικαιούχος διάδικος (άρθρο 2 παρ. 4 του Ν. 4354/2015).

Με το περιεχόμενο αυτό, η παραπάνω παρέμβαση, η οποία εκτιμάται από το παρόν Δικαστήριο ως αυτοτελής πρόσθετη, αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού και πρέπει να συνεκδικαστεί με την υπό κρίση αίτηση (άρθρ. 246 ΚΠολΔ). Ωστόσο, η ασκηθείσα εκ μέρους της ως άνω παρεμβαίνουσας πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί, μετά από αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου, ως απαράδεκτη, διότι δεν συντρέχει η προϋπόθεση της ιδιότητας της προσθέτως παρεμβαίνουσας ως τρίτης, δεδομένου ότι εκείνη, όπως προαναφέρθηκε, είναι ήδη διάδικος της κύριας αίτησης (βλ. υπό στ. ΙΙ νομική σκέψη). Παρόλα αυτά, η ασκηθείσα πρόσθετη παρέμβαση και οι επί αυτής κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις θα εκτιμηθούν ως δικόγραφο προτάσεων επί της κρινόμενης αίτησης και θα αξιολογηθούν κανονικά εντός του πλαισίου του ανακριτικού συστήματος, δεδομένου ότι δεν θίγονται οι προβλεπόμενες, εκ του νόμου, προϋποθέσεις για την κατάθεση προτάσεων στην προκειμένη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.

IV. Από τα έγγραφα που οι παρασταθέντες διάδικοι προσκόμισαν μετ' επικλήσεως, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την υπ' αριθμ. 7 απόφαση του πρώην Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας, έγινε δεκτή η αίτηση της αιτούσας περί υπαγωγής της στον Ν. 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη της με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών ύψους 200,00 ευρώ, συμμετρως διανεμόμενου προς τις καθ' ων επί τριετία στο πλαίσιο του άρθρου 8 παρ.2 του Ν. 3869/2010, και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία της, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές προς τις καθ' ων πιστώτριες ύψους 333,33 € εκάστης, κατά τον αναλυτικά αναφερόμενο στο σκεπτικό αυτής τρόπο, για χρονικό διάστημα 35 ετών (420 μηνιαίες δόσεις), αρχομένης της καταβολής των μηνιαίων αυτών δόσεων μετά την παρέλευση της τριετούς ρύθμισης στο πλαίσιο του άρθ.8 Ν.3869/2010 και γενομένης αυτής εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα, και η

αποπληρωμή των ανωτέρω ποσών ορίστηκε να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Πράγματι, η διατύπωση της ανωτέρω απόφασης, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, είναι ασαφής και χρήζει ερμηνείας, καθόσον δεν διευκρινίζεται εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο. Εδώ θα πρέπει να παρατηρηθούν τα εξής: Αναμφισβήτητα, βασικός στόχος του Ν. 3869/2010 ήταν η διάσωση της κύριας κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Επιπλέον, η επιλογή της εκούσιας δικαιοδοσίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον δικάζοντα, σαφώς υποδηλώνει ότι απομακρυνόμαστε έστω ως ένα βαθμό από την τραπεζική ορολογία με τη στενή έννοια. Αλλά και ο ίδιος ο νόμος αναφέρει ότι οι μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται, πράγμα που δεν συνάδει με τα τραπεζικώς ισχύοντα. Θα πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι ο Νομοθέτης, ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ήτοι μετά από 20 έως 35 χρόνια, ανάλογα με την περίπτωση. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010, όπως αυτός αποτυπώνεται από την αιτιολογική του έκθεση, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι μόνο έτσι εξυπηρετείται ο παραπάνω σκοπός του Νόμου. Εξάλλου, καθώς ο Νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Αντίθετη

ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα τον εκ νέου εγκλωβισμό του υπερχρεωμένου δανειολήπτη σε μία κατάσταση από όπου δεν θα μπορούσε να απεγκλωβιστεί, με την καταβολή υπέρμετρων δόσεων πέραν των οικονομικών του δυνατοτήτων και καταστρατηγώντας το σκοπό και το πνεύμα του Νόμου.

Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η ασκηθείσα παρέμβαση και να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να ερμηνευθεί η υπ' αριθμ. 17 απόφαση του πρώην Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας, ως προς τον τρόπο εκτοκισμού των καταβλητέων για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας μηνιαίων δόσεων, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας, και να διαταχθεί η σημείωση, κατ' άρθρο 320 ΚΠολΔ, της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της απόφασης, η οποία ερμηνεύεται, ως και η ανագραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματά της του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης. Ως προς την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, δεν θα περιληφθεί διάταξη στο διατακτικό, καθόσον αυτή δεν περιέχει ίδιο αίτημα που να πρέπει να δεχθεί ή να απορρίψει το Δικαστήριο, αλλά απλώς διευρύνει τα όρια της εκκρεμούς διαδικασίας, αποτέλεσμα το οποίο επέρχεται αμέσως μετά την άσκηση της (ΑΠ 715/1998, ΕλλΔνη, ετ. 1999, σελ. 630). Τέλος, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την ένδικη αίτηση και την ασκηθείσα παρέμβαση, ερήμην της πρώτης, δεύτερης και τρίτης των καθ' ων πιστωτριών και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ένδικη αίτηση.

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ την υπ' αριθμ. 17/2017 απόφαση του πρώην Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας, και δη το διατακτικό αυτής, ως προς τη διάταξή της για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, κατά το ότι το αναφερόμενο σε αυτήν επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο και όχι στο σύνολο του κεφαλαίου που ορίστηκε να καταβληθεί για την παραπάνω αιτία.

8^ο Φύλλο της υπ' αριθμ. 15059 /2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της ερμηνευόμενης απόφασης και την αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της τελευταίας του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στο Μαρούσι Αττικής, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 2 Δεκεμβρίου 2024.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

1/1.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΡΟΙ. ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΡΙΦ. ΕΔΡΑ
Λ. ΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
(στα τι δημοσίευση)
